

مادر سادات عالم عید میلادت مبارک ام آدم دخت خاتم عید میلادت مبارک

**میلاد با سعادت حضرت صدیقه کبری (س)
و روز مادر بر تمام مادران مبارک باد**

میلاد کوثر، خجسته و مبارک باد

ولادت فرخنده‌ی زهره‌ی ازهر، نور دل پیغمبر، مادر برای پدر، کفو امیر المؤمنین
حیدر، صدیقه‌ی کبری، انسیه‌ی حورا حضرت فاطمه‌ی زهرا را به پیشگاه معزز
بقیة الله الاعظم امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف و همه‌ی بانوان با تقوا و فضیلت
به ویژه مادران عالیمقام تبریک و تهنیت می‌گوییم.

وجه تسمیه‌ی حضرت صدیقه‌ی کبری به "زهرا"
کلمه‌ی "زهرا" یعنی درخشانده و به خاطر درخشش خاصی که
نور مقدسش داشته، به این اسم، نامیده شده است. از حضرت امام
باقر علیه السلام پرسیدند، چرا آن حضرت را زهرا نامیدند؟ فرمود: خداوند، او را
از نور عظمت خودش خلق کرد و سپس به تناسبی اجازة‌ی اشراق و
تجلی به او داد. همین که از خود، درخششی نشان داد، تمام آسمان‌ها و
زمین، منور گشت و فرشتگان به سجده افتادند و گفتند: ای معبود و ای
آقای ما! این چه نوری بود؟ خطاب آمد: این نوری از نور من است و از
عظمت خودم او را آفریده و در آسمان‌ها جایش داده‌ام. او را از صلب
پیامبری از پیامبرانم به وجود می‌آورم و بر همه‌ی انبیا تفضیلش می‌دهم
و از این نور، امامانی ظاهر می‌سازم که قیام به امر من نمایند.

المحجة البيضاء، جلد ۴، صفحه ۲۱۳ و بحار الانوار، جلد ۴۳، صفحه ۱۲، از امام صادق علیه السلام
اینجا بود که ملائکه به عظمت مقام حضرت زهرا علیها السلام آگاه شدند.
در روایت دیگری به حقیقت حیرت‌انگیزی بر می‌خوریم که
به راستی عقل‌ها را متحیر می‌سازد و آن این که راوی گفته است: خدمت
حضرت امام هادی علیه السلام یا حضرت امام عسکری علیه السلام عرض کردم:

(لَمْ سَمَّيْتُ فَاطِمَةَ [الزَّهْرَاءَ علیها السلام]);

«چرا فاطمه به عنوان زهرا نامیده شده است؟»

(چون زهراء یعنی درخشان، درخشانده روی).

امام علیه السلام فرمود:

(كَانَ وَجْهُهَا يَزْهَرُ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ

كَالشَّمْسِ الضَّاحِيَةِ وَ عِنْدَ الزَّوَالِ كَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ وَ عِنْدَ غُرُوبِ
الشَّمْسِ كَالْكَوْكَبِ الدَّرِّيِّ);
بحار الانوار، جلد ۴۳، صفحه ۱۶

«از آن جهت زهرا نامیده شده است که روزی سه بار
برای امیر المؤمنین علیه السلام درخشندگی داشت [اول روز، صورتش
مانند خورشید فروزان برای امیر المؤمنین می‌درخشید. وسط روز
مانند ماه تابان و هنگام غروب آفتاب، مانند ستاره‌ی درخشان!]
البته می‌دانیم یک زن کامل با ایمان در زندگی زن و شوهری‌اش،
وظیفه دارد خود را برای شوهرش بیاراید و زینت و جمال خود را در
مرئی و منظر شوهر قرار داده و از او جلب توجه نماید و از زینت و زیبایی
خویش، او را برخوردار سازد. از طرفی هم می‌دانیم که نه مناسب شأن
زهرا علیها السلام این است که خود را با زر و زیور ظاهری از دست‌بند و گردن‌بند
و انواع آرایش‌های زنانه بیاراید و نه امیر المؤمنین علیه السلام کسی است که
چشمش در مقابل این زر و زیورها خیره گشته و مجذوب آن آرایش‌های
صوری شود. بلکه آنچه در زندگی این زن و شوهر مستثنای عالم امکان،
جاذبه دارد و زینت و آرایش حساب می‌شود و بر جذبه‌ی جمال
می‌افزاید، ترقی در مدارج معرفت خدا و محبت و تقرب به خداست و
ترقی و تعالی در این مدارج هم، حد یقف و نقطه‌ی پایان ندارد، تا آنجا
که خداوند حکیم، آن کمال و جمال مطلق نامتناهی به رسول
مکرمش صلی الله علیه و آله که (أَقْرَبَ الْخَلْقِ أَلَى اللَّهِ) است دستور می‌دهد:

﴿...قُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾

سوره‌ی طه، آیه ۱۱۴

«...بگو: پروردگار من! بر علمم بیفز!».

از من بخواه تا بر مراتب علمی‌ات بیفزایم. مسلماً حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام نیز همانند پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله محتاج افزایش در مدارج
تقرب به خدا از طرق گوناگون است. حال هیچ استبعادی ندارد که طبق
این حدیث شریف بگوییم:

از جمله راه‌های متعددی که خداوند حکیم برای سیر و سلوک
امیر المؤمنین علیه السلام در مسیر تقرب به خودش قرار داده است، تجلیات
حضرت زهرا علیها السلام است که روزی سه بار به اذن خدا پرده از چهره‌ی
ملکوتی‌اش بردارد و مراتب عالی‌های از جمال خدادادی‌اش را که از

تمام چشم‌ها پنهان است، برای شوهر بزرگوارش ظاهر سازد و با اذن خدا، بر درجات آن حضرت در مسیر تقرب به خدا بیفزاید و در عین حال تمام این تجلیات زهراء علیها السلام تحت الشعاع شمس ولایت مطلقه‌ی امام امیرالمؤمنین علیه السلام باشد که او پس از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم ولی خدا و امام بر من سوی حتی حضرت زهراست؛ صلوات الله و سلامه علیه اجمعین

حال، اگر به حدیث کساء نظر کنید خداوند متعال، افراد خاندان نبوت را با محوریت حضرت زهرا علیها السلام معرفی می‌کند!

خدا در عالم بالا و در میان فرشتگان به وجود اصحاب کساء مباهات می‌کند که: من تمام عوالم را به پاس محبت این پنج تن آفریده‌ام. آنگاه فرشته‌ها سؤال می‌کنند:

(يَا رَبِّ وَمَنْ تَحْتَ الْكِسَاءِ)؛

«خدا یا! اینان کیانند؟»

فرمود:

(هُم فَاطِمَةُ وَأَبُوهَا وَبَعْلُهَا وَبَنُوهَا)؛ مفاتیح الجنان

«ایشان، فاطمه، پدرش، همسرش و دو فرزندش هستند.»

شما اگر بخواهید افراد خاندانی را بشناسید، ابتدا شخص بزرگی از خاندان را که برای شما شناخته شده است، مرکز قرار می‌دهند، آنگاه افراد دیگر را با انتساب به او، به شما معرفی می‌کنند و می‌گویند، این پدر و آن پسر و آن دیگری برادر اوست و همه به واسطه‌ی او شناخته می‌شوند. اینجا هم خداوند متعال، حضرت فاطمه علیها السلام را مرکز قرار داده و همه را از طریق انتساب به او معرفی کرده و فرموده است: اینان فاطمه و پدر فاطمه و همسر فاطمه و فرزندان فاطمه‌اند. معلوم می‌شود که فرشتگان بر اثر خاطره‌ای، یک شناسایی قبلی نسبت به فاطمه علیها السلام داشته‌اند و آن خاطره همان اشراق و جلوه‌ای از زهرا علیها السلام در عالم بالا بود که فرشتگان، تحت تأثیر شدید آن قرار گرفته و به سجده افتادند. خدا هم گویی با آن آشنایی قبلی فرشتگان نسبت به فاطمه علیها السلام می‌فرماید، این همان نوری است که شما بر اثر اشراق او به سجده افتادید؛ این اوست و پدر، شوهر و فرزندان او.

ما جملاتی را در زیارت آن محبوب خدا می‌خوانیم که

حیرت‌انگیز است؛ مثلاً درباره‌اش فرموده:

(...ثَفَاحَةُ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ...); مفاتیح الجنان، زیارت حضرت فاطمه علیها السلام

سیب بهشتی که در شب معراج به عنوان ارمغان سفر به حبیب خدا رسول اعظم صلی الله علیه و آله و سلم داده شده است، چون وقتی کسی با دعوت قبلی به دیدار بزرگی می‌رود، هنگام بازگشت، از جانب آن شخص بزرگ، هدیه‌ای به عنوان ارمغان سفر - مناسب با شأن طرفین - به او داده می‌شود.

حال پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم به دعوت خدا و همراهی جبرئیل امین

از زمین علیها السلام به آسمان رفته و در عرش اعلا به مقام:

(ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى)؛ سوره نجم، آیات ۸ و ۹

رسیده و هنگامی که می‌خواهد برگردد، طبیعی است که تحفه‌ی بسیار بزرگی از مقام ارفع اقدس حضرت رب العرش به مقرب‌ترین و محبوب‌ترین آفریدگانش داده شود؛ به گونه‌ای که عظمت شأن هر دو طرف رعایت گردد و لذا می‌بینیم آنجا سویی به دست رسول الله اعظم صلی الله علیه و آله و سلم داده می‌شود و همان سیب ماده‌ی اولیه‌ی انعقاد نطفه‌ی زهرا علیها السلام در روی زمین می‌گردد. بنابراین زهرا علیها السلام هدیه‌ی مستقیم خدا به رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم است که حضرت آن را به عنوان ارمغان سفر آسمانی‌اش به زمین آورده و آنگاه آن را به امر خدا به دست علی مرتضی علیه السلام داده است. به همین جهت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرمود: هر گاه اشتیاق بهشت در خود احساس کنم، فاطمه را می‌بویم و این است معنای (ثَفَاحَةُ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ) که در زیارتش می‌گوییم. جمله‌ی دیگر:

(...سَلَّلَتْ مِنْهَا أَنْوَارَ الْأَيْمَةِ); مفاتیح الجنان، زیارت حضرت فاطمه علیها السلام

«...انوار امامان از وجود آن حضرت نشأت گرفته است.»

خداوند حکیم، وجود اقدس زهرا علیها السلام را منبع تولید انوار امامان علیهم السلام قرار داده و انوار پاک امامان علیهم السلام را مولود نور اطهر زهرا گردانیده است. هم امامان مفتخرند که فرزند زهرا هستند و هم از مفاخر زهرا علیها السلام مادری امامان است که فرموده‌اند:

(وَلَهَا أُمُومَةُ الْأَيْمَةِ)؛

«و امتیاز ما در ائمه‌ی دین بودن، مخصوص آن حضرت است.»

مادر بودن برای ائمه‌ی دین از خصایص مختصه و ویژگی افتخارآمیز صدیقه‌ی کبری علیها السلام است. البته زنان دیگری هم مفتخر به مادری امامان علیهم السلام بوده‌اند؛ مثلاً حضرت فاطمه‌ی بنت اسد، مادر امام امیرالمؤمنین علیه السلام است، شهربانو دختر یزدگرد ساسانی، مادر امام سیدالسادین علیه السلام است، حضرت نرگس مادر امام عصر علیه السلام می‌باشد، اما مادر بودن این بانوان برای امامان، با مادر بودن حضرت صدیقه‌ی کبری علیها السلام خیلی فرق دارد، آن‌ها مادر جسمانی امامان بوده‌اند؛ یعنی جسم امامان از مادرانشان تولد یافته است، ولی صدیقه‌ی کبری علیها السلام مادر روحانی امامان علیهم السلام است؛ یعنی حقیقت نورانی ارواح امامان و مقام ولایت و امامتشان، تولد یافته‌ی از نورانیت آسمانی و ولایت مطلقه‌ی حضرت زهرا علیها السلام است.

به گوشه‌ای هم از شوهرداری‌اش بنگرید:

روزی امیرالمؤمنین علی علیه السلام وارد منزل شد و از همسر گرامی‌اش اندکی غذا برای رفع گرسنگی خواست. او عرض نمود: سه روز است که هر چه خوردنی در منزل داشتیم، برای شما آورده‌ام. در این سه روز خودم و بچه‌ها، غذای سیر نخورده‌ایم. فرمود: چرا به من نگفتی که تهیه کنیم؟ عرض کرد: از خدایم حیا می‌کنم از شما چیزی بخوایم که توانای بر تهیه‌ی آن نباشید. بیت الاحزان، صفحه‌ی ۱۵

به تناسب ایام، حدیثی را از رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم به نقل از کتاب زهرا علیها السلام بتول، راز پنهان رسول در خصوص حقوق زن و شوهرداری بیان می‌کنیم:

«فرمود: هر گاه زنی همسر خود را بیازارد، خداوند از آن زن، نماز و سایر کارهای نیکش را قبول نمی‌کند؛ اگر چه او در تمام عمرش روزها روزه‌دار و شب‌ها در حال عبادت و نماز باشد؛ بنده‌ها آزاد کرده و اتفاق اموال فراوان نماید. او اولین کسی خواهد بود که به آتش دوزخ وارد می‌شود، مگر این که به یاری همسرش برخیزد و او را از خود خشنود سازد و سپس پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: اگر مردی هم درباری همسرش این گونه ظلم و ستم روا دارد، به همین منوال عذاب و عقاب شدید خواهد داشت! و هر زنی در زندگی‌اش هماهنگی با شوهرش نداشته باشد و او را بیش از حد توانش به رنج و تعب بیندازد، خداوند از آن زن هیچ عمل نیکی را

نمی‌پذیرد و او را مشمول خشم خود می‌سازد. وسائل الشیعه، جلد ۱۴، صفحه‌ی ۱۱۶